

РЕШЕНИЕ

№ 13776

гр. София, 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6915** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр.чл. 149, ал. 2 от АПК във вр. чл. 121, ал. 1, т. 1 от ЗДСл за отмяна на акт за прекратяване на служебно правоотношение. Жалбоподателят Т. А. С., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица] твърди, че е работила по служебно правоотношение с МИНИСТРЕСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТ на длъжността „Директор на Дирекция „Държавна собственост“. Твърди, че със заповед № РД-02-16-770/05.08.2022 г. на Министъра на МРРБ служебното му правоотношение е прекратено на основание чл. 107, ал. 1 т. 5 от ЗДСл – когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3. Твърди, че е обжалвала заповедта пред съда, като тя е отменена с решение № 287/17.01.2023 г. по адм.д. № 7757/2022 г. на АССГ, 43-ти с-в и касационното решение № 7604/10.07.2023 г. по адм.д. № 2256/2023 г. на ВАС, II-ро отд. Твърди, че предвид отмянатанан заповедта е подал заявление вх. № V8-1203/2/21.07.2023 г. в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, с което е уведомил МРРБ, че желае да бъде възстановен на предишната длъжност. Твърди, че със заповед № РД-02-16-625/24.07.2023 г. на Министъра на МРРБ е възстановен на заеманата длъжност „Директор на Дирекция „Държавна собственост“, но със заповед № РД-02-16-626/24.07.2023 г. на Министъра на МРРБ, служебното му правоотношение е прекратено на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността. Твърди, че е обжалвала заповедта пред съда, като тя е отменена с решение № 7230/24.11.2023 г. по адм.д. № 7821/2023 г. на АССГ, 18-ти с-в и касационното решение № 10443/07.10.2024 г. по адм.д. № 2138/2024 г. на ВАС, II-ро отд. Твърди, че предвид отмяната на заповедта е подал заявление вх. № V8-

1203/16.10.2024 г. в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, с което е уведомил МРРБ, че желае да бъде възстановен на предишната длъжност. Твърди, че със заповед № РД-02-16-1162/18.10.2024 г. на Министъра на МРРБ е възстановен на заеманата длъжност „Директор на Дирекция „Държавна собственост“, но със заповед № РД-02-16-1163/11.10.2024 г. на Министъра на МРРБ, служебното му правоотношение е прекратено на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността. Твърди, че е обжалвала заповедта пред съда, като тя е отменена с решение № 17227/21.05.2025 г. по адм.д. № 10981/2024 г. на АССГ, 34-ти с-в, което е влязло в сила като необжалвано. Твърди, че предвид отмянатанан заповедта е подал заявление вх. № V8-1865/3/16.06.2025 г. в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, с което е уведомил МРРБ, че желае да бъде възстановен на предишната длъжност. Твърди, че със заповед № РД-02-16-807/18.06.2025 г. на Министъра на МРРБ е възстановен на заеманата длъжност „Директор на Дирекция „Държавна собственост и търговски дружества“, но със заповед № РД-02-16-808/18.06.2025 г. на Министъра на МРРБ, служебното му правоотношение е прекратено на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 и т. 7 от ЗДСл - когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3; държавният служител е назначен при неспазване на условията по чл. 7 и нарушението съществува и към момента на прекратяване на правоотношението.

В настоящото производство жалбоподателят обжалва заповед № РД-02-16-808/18.06.2025 г. на Министъра на МРРБ, която моли да бъде отменена, като незаконосъобразна. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по жалбата я оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлена. Претендират деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП не взема участие по делото.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 108, ал. 1 във вр. чл. 6 от ЗДСл и в предписаната форма по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. Предвид това, заповедта е валиден индивидуален административен акт.

Безспроно от фактическа страна е, че със Заповед № РД – 02 – 16 – 1382/08.11.2004 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството жалбоподателят е преназначен от длъжността Началник отдел "Концесиониране", дирекция "Държавна собственост, жилищна политика и концесиониране" на длъжността Директор на дирекция "Държавна собственост и жилищна политика".

Със заповед № РД – 02-16/761/07.06.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството жалбоподателят е назначен на длъжността директор на дирекция "Държавна собственост" при Министерство на регионалното развитие и благоустройството. Спорният въпрос по делото, основно се свежда до обстоятелството, дали за длъжността директор на дирекция "Държавна собственост" се отнася изискването за притежаването на разрешение за достъп до класифицирана информация. Съгласно чл. 37 от ЗЗКИ, ръководителите на организационните единици, с изключение на случаите по ал. 2, определят списък на длъжностите или задачите, за които се изисква достъп до съответното ниво на класифицирана информация, представляваща държавна тайна. Под л.л. №№ 30-92 от делото са приложени утвърдени от Министъра на МРРБ списъци на длъжностите, за които се изисква разрешение за достъп до класифицирана информация, като прави впечатление, че за периодите 2017 г. – 2021 г. за длъжността на жалбоподателя е налично такова изискване. Под л. № 63 от делото е приложен доклад от

10.12.2021 г. от жалбоподателя до Министъра на МРРБ, с който посочва, че е получил отказ за достъп до класифицирана информация № 368 от ДАНС, който е обжалван и поради това предлага до приключване на процедурата по обжалване, длъжността му да бъде извадена от списъка по чл. 37 ЗККИ. За периода 2021 г. – 2022 г. длъжността на жалбоподателя е извадена от списъците по чл. 37 от ЗККИ, като след това, включително до настоящия момент е включена в тези списъци. Към настоящия момент няма данни дали достъпът до класифицирана информация на жалбоподателя е възстановен. При тези факти, с обжалваната заповед се приема, че жалбоподателят обективно не може да изпълнява служебните си задължения, поради което е налице основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 107, ал. 1, т. 5 и т. 7 от ЗДСл. Въпросът за наличието на тази хипотеза за прекратяване на служебното правоотношение, е обсъждан и решен в производството по обжалване на заповед № РД-02-16-770/05.08.2022 г. на Министъра на МРРБ, с която служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено на основание чл. 107, ал. 1 т. 5 от ЗДСл, и е отменена с решение № 287/17.01.2023 г. по адм.д. № 7757/2022 г. на АССГ, 43-ти с-в и касационното решение № 7604/10.07.2023 г. по адм.д. № 2256/2023 г. на ВАС, II-ро отд. Настоящият състав приема мотивите на посочените решения, според които прекратяването на служебното правоотношение е извършено в несъответствие с приложимите материално-правни норми и целта на закона. Прекратяването на служебното правоотношение при условията на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл изисква осъществяването на три кумулативни предпоставки – 1. да е създадена нова фактическа обстановка; 2. същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и 3. причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението. Изрично в разпоредбата на чл. 108, ал. 1, изр. второ второ от ЗДСл е предвидено, че при прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл се посочват и фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Законосъобразното прекратяване на служебното правоотношение на посоченото правно основание изисква наличието на изброените по - горе три предпоставки, което в случая не е установено. Правоотношението е прекратено след въвеждане на изискване за получаване на разрешение за достъп до класифицирана информация, каквото изискване към дата 5.08.2022 г. не е съществувало и на основание липсата на такова разрешение е издадена процесната заповед. Не може да се приеме, че новото фактическо обстоятелство не е по волята на органа по назначаването, доколкото той е утвърдил новото изискване за длъжността в одобрения от него списък по чл. 37 от ЗККИ. Настоящата инстанция намира за обоснован извода на съда, че в случая не се касае нито до изменение на задълженията, нито на отговорностите, нито на характера на работа, а за едностранно въвеждане от страна на органа по назначаването на ново условие за заемане на длъжността, а именно: наличие на разрешение за достъп до класифицирана информация, което има субективен характер и изцяло зависи от волята на административния орган. Правилно е прието, че това ново условие за заемане на длъжността не може да бъде възприето като фактическо обстоятелство, което не е по волята на органа по назначаването, доколкото именно органът по назначаването е утвърдил това изискване за заемане на длъжността в одобрения от него списък по чл. 37 от ЗККИ. Предвид изложеното до тук, не се е осъществило правното основание за прекратяване на служебното правоотношение в процесната заповед - чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Тук, за яснота и изчерпателност следва да се посочи, че с горепосочената поредица от заповеди в изпълнение на отменителните съдебни решения, жалбоподателят е възстановяван, по реда на чл. 122, ал.1 от ЗДСл, първо на длъжността „Директор на Дирекция „Държавна собственост“, а с последната заповед за възстановяване - на длъжността „Държавна собственост и търговски дружества“. Настоящият състав приема, че заповедта за възстановяване

на втората длъжност не е незаконосъобразна, предвид законовата постановка, че уволненият се възстановява винаги и само на предишната длъжност, и то независимо от факта дали тя все още съществува или не, доколкото настоящият състав приема мотивите на решение № 17227/21.05.2025 г. по адм.д. № 10981/2024 г. на АССГ, 34-ти с-в, което приема, че двете длъжности са идентични по съдържание, като има само разлика в наименованието.

Що се отнася до второто правно основание, посочено в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение - чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл – когато държавният служител е назначен при неспазване на условията по чл. 7 и нарушението съществува и към момента на прекратяване на правоотношението, то въобще не е обсъждано нито от фактическа, нито от правно страна в заповедта. Само номиналното посочване на правното основание не може да обоснове законност на заповедта в тази част. Съдебният състав не може да дописва заповедта за прекратяване на служебното правоотношение и да прави изводи на основата на непосочени в заповедта факти. Последното би нарушило правото на защита на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи изцяло.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 511,29 евро за адвокатско възнаграждение. На основание чл. 144 от АПК във вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да се осъди да заплати на АССГ сумата от 5,11 евро ДТ.

На основание 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да се осъди да заплати на АССГ сумата от 325,65 евро деловодни разноски – изплатени бюджетни средства за експертиза с протоколно определение от 18.03.2026 г. , доколкото разпоредбата на чл. 126 от ЗДСл предвижда, че производствата по този закон са освободени за държавните служители само от заплащане на ДТ.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на Т. А. С., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], заповед № РД-02-16-808/18.06.2025 г. на Министъра на МИНИСТРЕСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТ.

ОСЪЖДА ответника **МИНИСТРЕСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТ** да заплати на жалбоподателя Т. А. С., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 511,29 евро деловодни разноски.

ОСЪЖДА ответника **МИНИСТРЕСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТ** да заплати на АССГ, на основание чл. 144 от АПК във вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 5,11 евро деловодни разноски.

ОСЪЖДА ответника **МИНИСТРЕСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТ** да заплати на АССГ, на основание 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 325,65 евро деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.